

El dossier Hernu

La polèmica sobre el passat de Charles Hernu, ex-ministre de la Defensa de Mitterrand ha tornat a esclatar a França. El detonant, aquesta vegada, ha estat la decisió del primer ministre Jospin d'aixecar la classificació de "secret-défense", que fins ara protegia de mirades indiscretas els documents relatius a Charles Hernu. Aquests documents formaven part d'un dossier de vuitanta-set pàgines que un dia van fer arribar els serveis secrets romanesos a París, i era guardat amb pany i clau a la seu de la Direction de la Surveillance du Territoire (DST), el conegut servei de contraespionage francès.

D'aquesta manera, el jutge d'instrucció Jean-Paul Valat, del tribunal de París, podrà aprofundir la investigació sobre la penetració soviètica en els partits polítics francesos i les misterioses relacions de Charles Hernu —anomenat "André" i "Dinu" en determinats papers— amb els serveis d'intelligentsia búlgars, soviètics i romanesos, especialment del 1953 al 1963.

La primera aparició a França del "dossier Hernu" va ser l'any 1992, després de la visita que Mikhaïl Caraman, antic espia romanès instal·lat a París fins el 1969, havia fet a Jacques Fournet, en aquell moment director de la DST. Caraman, després de la caiguda del règim de Ceausescu, era el màxim responsable dels serveis secrets del primer ministre Petre Roman i va portar el dossier de Charles Hernu al contraespionage francès com a prova de bona voluntat de les noves autoritats romaneses.

Des de les primeres anàlisis, els agents de la DST es convencen que els documents són autèntics i Fournet no veu cap més remei que parlar ràpidament amb les més altes autoritats de l'estat. En aquell moment, Charles Hernu ja feia dos anys que era mort i el president de la República, considerant que "no es podia defensar", va demanar al director de la DST que guardés el més absolut silenci. Sembla que Mitterrand també tenia la certitud que el passat d'Hernu, si era veritat, tampoc no podia haver influït gaire el seu ministre de Defensa, entre 1981 i 1985.

Les primeres informacions sobre les activitats d'espionage per compte del Bloc de l'Est del polític socialista

Charles Hernu, surten a la llum pública deu mesos després de la mort de François Mitterrand i arrosseguen la instrucció de diligències judicials, perquè els tres fills de l'ex-ministre de Defensa, interposen ràpidament una demanda, al·legant que el famós dossier és una manipulació total i que la seva difusió també ha estat orquestrada.

Raymond Nart, ex-sots-director de la DST, interrogat pel jutge Jean-Paul Valat, va rebutjar totalment aquesta hipòtesi i va negar que ell hagués estat l'origen de la "fuita" informativa. Aquest especialista en països ex-socialis-

tes va afirmar davant el magistrat que una manipulació romanesa li semblava impossible, perquè per dur-la a terme, hauria calgut tot un equip de persones que dominessin l'entrellat de la política francesa, i que sabessin els costums interns de la Securitate, els serveis secrets romanesos.

Segons el dossier, el contacte privilegiat de Charles Hernu amb els romanesos era el major Ionescu Gheorge, al qual donava regularment informacions internes sobre l'estat de la premsa, sobre els principals homes polítics: Jean Monnet, Gaston Defferre, François Mitterrand i Pierre Mendès France d'aquells anys, i sobre els partits polítics més poderosos. Quan, el 1955, Hernu decideix de presentar-se de candidat a les eleccions legislatives, "els amics búlgars", que

tenien un home de contacte amb ell anomenat "camarada Vinogràdov", li van fer arribar diners, diu el dossier. Tres anys més tard, Vinogràdov deixa París i els soviètics del KGB prenen el relleu amb Hernu que, per més que diu que no podrà transmetre regularment material de l'OTAN com havia fet durant una època, no deixa de rebre dels russos 30.000 francs d'ajut per a la seva campanya de diputat del 1958. Vigilat de prop per la policia a partir del 1962, per les seves posicions en favor de la independència d'Algèria, Hernu acaba trencant els seus contactes amb l'Est. No obstant això, els romanesos no l'esborren dels seus registres fins el 1990, quan ja era força marginat, després de la seva dimissió de ministre de Defensa per l'escàndol de l'atemptat al vaixell de l'organització ecologista Greenpeace. Però el seu dossier, com ha pogut comprovar el jutge Vallant ara, no havia estat destruït. ■

XAVIER VINADER

"Segons el dossier, l'ex-ministre de Defensa de Mitterrand Charles Hernu donava als romanesos informació sobre els principals homes polítics i sobre els partits francesos."